

Պարույր Սևակ

Դարակեսի երգը

I

Կիսվել է դարը:

Կիսվել է դարը

Ո՛չ նռան նման,

Որ քաղցրությունից, հյութից է ճաքում

Շոգ արևի տակ կիզող հարավի:

Կիսվել է դարը, ինչպես ծարավից

Հույն հերոսների շրթունքն է ճաքում

Անմարդաբնակ ինչ-որ կղզյակում...

Կիսվել է դարը Նագին Հիքմեթի

Մեծ սրտի նման,

Որի մի կեսը իր հայրենի տան

Իր նորածինի օրոցքի մոտ է

Թփրտում հիմա...

II

Կիսվել է դարը:

Ա՛յն դարն է կիսվել,

Որ կարողացավ ատո՛մը կիսել,

Որ կարողացավ աշխա՛րհը կիսել,

Ոչ միջօրեական-գուգահեռական

Գծերով, ինչպես քարտեզի վրա:

Կիսվել է դարը ըստ մի պայմանի -
Մերո՛նք

և

նրա՛նք:

III

Անմահ Լենինը սկսեց դարը -
Գրելով ծանոթ «Ինչից սկսելն» ու «Ինչ անելը»:

Կիսվել է դարը:

Տեսավ աշխարհը.

Մեր սկսելն ու մեր ինչ անելը:

Արդեն կեսն է դարի:

Հիմա աշխարհին

Ուրիշ մի հարց է լրջորեն հուզում.

Այդ ահեղ դարը ինչո՞վ ավարտել:

.....

IV

Կիսվում է դարը,

Իսկ մեր ուժերը

Ոչ թե կիսվում են, այլ բազմապատկվում:

Կիսվում է դարը,

Իսկ գոռով կիսված ժողովուրդները

Ձուլվում են նորից մի ընտանիքում:

Եվ այստեղ արդեն չեն կարող լինել

Մասնակի հերքում

Ո՛չ Կորեան, որ իր կիսված մարմնով

Իր հողն է ներկում,

Եվ ո՛չ Գերմանիան՝ մասերով երկու:

Եվ նրա՛նք, ովքեր մոլի նախանձով

Ուզում են կիսել, բաժանել նրանց,

Իբրև շահավետ մի կոլախնձոր,

Թող չմոռանա՛ն, թող հիշե՛ն, որ երբ
Միրած սրտերն են բաժանում զոռով՝
Նրանց կապում են առավե՛լ սիրով:
V

Կիսվել է դարը:

Եվ դարամիջյան այս տարիներին
Ինչ քա՛ղցր է զգալ, գիտակցե՛լ հիմա,
Որ նա կիսվում է ո՛չ գրքի նման.
Ինչ քա՛ղցր է զգալ, որ այստեղ մենակ
Մենք ընթերցո՛ղ չենք,
այլև հեղինա՛կ,
Որ անգիր գիտի երկրորդ հատորի
Ընթացքն ու վերջը,
Եվ որ հատորն այդ մեր իսկ ձեռքերով
Լույս ընծայվելու ընթացքի մեջ է...

11.II.1952թ.

Մոսկվա